

عنوان مقاله:

تحلیل و نقد نظریه سیستم‌های نیکلاس لومان

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 19، شماره 10 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید محمدصادق مهدوی - استاد دانشگاه شهید بهشتی، دکترای جامعه شناسی از دانشگاه های وین و برلین

دانیال باقری - مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی گلستان، دکترای جامعه شناسی از دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل

خلاصه مقاله:

نیکلاس لومان از برجسته‌ترین نظریه‌پردازان سیستمی است. نظریه سیستمی با ایده‌های تالکوت پارسونز در جامعه‌شناسی شکل گرفت. نقطه آغازین نظریه سیستمی لومان تحت‌تأثیر پارسونز بوده است، اما لومان با مطرح‌کردن رویکردی تلفیقی و ترکیب عناصر کارکردگرایی ساختاری پارسونز، با نظریه سیستم‌های عام و مفاهیمی از زیست‌شناسی شناخت و سیبرنتیک و پدیدارشناسی، خود را به‌مثابه برجسته‌ترین نظریه‌پرداز سیستم‌ها معرفی کرد. «سیستم» و «محیط» دو مفهوم اصلی در فهم نظریه لومان است. کلید درک نظریه سیستمی لومان در تمایز سیستم از محیطش نهفته است. در نظریه لومان یکی از محوری‌ترین وظایف سیستم کاهش پیچیدگی‌های محیط است. سیستم‌ها عناصر اصلی خودشان را تولید و مرزها و روابط میان ساختارهای درونیشان را تنظیم می‌کنند، هم‌چنین از نظر لومان سیستم‌ها خودارجاع و بسته‌اند. مقاله حاضر برای تحلیل نظریه سیستمی از اصلی‌ترین مفاهیم لومان بهره جسته و به شرح و نقد هریک از این مفاهیم در نظام فکری لومان پرداخته است.

کلمات کلیدی:

نیکلاس لومان، نظریه سیستمی، محیط، سیستم، خودآفرین، ارتباطات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125907>

